لاله ی داغدار !

باز، طرف جویبار، باد نو بهار !
می وزد به شوق بین شاخسار !
گل به کبر و ناز، می رسد ز راه
تکیه می زند به شاخ در کنار خار !

هر طرف که بنگری، سبزه و گل است
لاله باده جوی، نرگسان خمار !
شبنم سحر، همچو اشک صبح
می چکد ز شرم، روی لاله زار !

بلبل پریش، پیش روی گل
نغمه می زند ،با دلی فگار
من نشسته ام ،در حریم باغ
درمیان گل، طرف مرغزار!

خسته وحزین، از گذشت عمر
گریه های تلخ، ناله های زار!
خوب شد گذشت، روزها چو باد
نیست در دلم، رامش وقرار !

این بهار نیز، از نفس فتد
می رود ز یاد همچو روزگار !
ای شکوفه ها، سال نو که شد
می رسد به سر رنجِ انتظار !

من به زیر خاک، رفته خوش به خواب
بر سرم نشسته است لاله داغدار !
در سرای دل ناله وغم است
یار بی من است، من بدون یار !

رضا شاپوریان
جمعه ۱۷ دسامبر ۱۹۹۸